

mange Indseilinger, der kunde de lægge til allevegne med deres Skibe, og der var derfor ikke saa megen Brug for Jernbaner, det var kun at offre Landets Penge. Saaledes blev der sagt den Gang; nu synes det Samme at være Tilfældet, man bliver ved at sætte sig mod Baner. Dengang gjorde man saa Forsøg i de bedre Egne, og det kan jeg forstaa, det vilde være rigtigt, thi hvor Befolkningen er tættest, der vil en Bane altid bedre kunne bære sig. Men nu mener jeg, at en saadan Egn som denne, der nu har været med til i mange Aar gjennem Statskassen at betale til de anlagte Baner og at betale Expropriationsudgifter osv. til dem — og jeg tror, at det dengang var vedtaget, at de skulle give det over hele Amtet — saa forekommer det mig nu ogsaa, at det er paa Tide at tænke paa, at ogsaa de Egne fik en Bane. Det er ganske vist et meget stort Offer for de Folk, men de føle, hvad det er, at have langt til Ufsætningssteder naar der gives Egne, hvor de have 4, 5—6 Mil til nærmeste Njbstad, thi det er i Virkeligheden meget. Man kan godt forstaa, at de længes meget efter at faae en Bane. Dette, at en saadan Bane vil konkurrere noget med Statsbanerne, er virkelig efter min Formening ikke mere end hvad Statsbanerne kunne taale og bør taale, thi naar de Folk have betalt i saa mange Aar, bør de ogsaa have Fordel deraf en Gang, ellers vil det være meget urimeligt. Der er indkommen et Andragende fra en Komitee i Bresten og Nørup-Mandbøl, hvori de forlange, at Banen skulde gaa ad Beiledalen i Stedet for ad Greisdalen. Jeg for min Part vil sige, at jeg kan ikke have Noget derimod. Men for det første bliver Følgen, at selve Banen bliver $1\frac{1}{2}$ Mil længere, og saa er det et Spørgsmaal, om Beile, Gibe og Brande vil betale en saa stor Udgift til Banen, naar den bliver $1\frac{1}{2}$ Mil længere. Det er jo Noget, som man paa Forhaand ikke veed, og da disse Beboere ere blevne enige om den Bane efter megen Anstrængelse, saa forekommer det mig rigtigt, at vi vedtage det Forslag, som her er foreslaaet. Jeg tror ikke, at de Folk ere gaede saa letsindigt til at bevilge disse Penge, som det synes, at den ærede Minister her tror. Det er en Egn, hvor der bor meget vindstibelige Folk, der ikke ere hengivne til mange Forlystelser og den Slags Ting, men de arbeide for at faae Jøden, og de mene, at det er billigt, at der ogsaa tages Hensyn til dem. Med Hensyn til Andragendet, der er kommet fra de sydlige Sogneraad omkring i Amtet, mener jeg, at det kan der ikke tages meget Hensyn til, fordi jeg synes

ikke, at det er smukt gjort af dem at ville forhindre Banens Anlæg. Det forekommer mig netop, at naar de have selv faaet Baneanlæg i en Del af disse Egne, saa bør de ogsaa tage Hensyn til andre Egne. Men saaledes er nu en Gang den menneskelige Natur, at naar man selv kun kan faae Noget, bryder man sig ikke saa meget om, at Andre ikke kunne faae det. Det forekommer mig, at den høitærede Minister bør tage Hensyn til de Folk der paa Egnen, og søge saavidt muligt at hjælpe dem til, at de kunne faae en Bane, thi de trænge haardt. Det vil man ogsaa kunne se paa Kortet, der er et meget stort jernbanetomt Rum, hvor de i Virkeligheden trænge meget haardt til Baner.

Nielsen-Grøn: Den ærede sidste Taler talte jo nok om forskjellige Egne, men derved tænkte han naturligvis blot paa Egne af Sylland. Stjøndt jeg er Jyde, maa jeg rigtignok tilstaa, at jeg her stammer mig noget ved mine Landsmænd. Er der Noget, der har Fordel af Jernbaner, saa er det Jyderne, og faae de ikke Gibebanen nu, saa have de dog forholdsvis Baner nok baade paa Vest- og Østtiden, saa naar man taler om, at en Landsdel eller en Egn skal have Baner, skal man ikke tænke paa Sylland alene, men paa det Hele og Store. Jeg mener, at vi Andre ogsaa høre med til de Danske, baade Lollister og Sjællændere, men at der ikke altid har været vist stor Belvilie overfor os af adskillige af de Herrer Jyder. Ikke destomindre skulde jeg ikke sige et Ord f. Ex imod Horsens-Tørringbanen, den synes jeg er meget berettiget; men denne Bane fra Hølstebro over Herning ned til Beile anser jeg rigtignok for — jeg tør ikke bruge for stærkt et Ord — men mildest talt for vanvittig. Det kan ikke nægtes, at man trænger til Baner forskellige Steder i Sylland, og det Sted, hvor man især trænger dertil, er fra Vøgstør til Viborg eller Hobro. Vi komme naturligvis aldrig saa vidt med den høitærede Indenrigsminister, at vi faae ham til Viborg; men saa maa vi arbeide paa at faae ham til Hobro; men netop alle disse Projekter, der blive fastede ud, forhindre, at de Egne, som trænge til Baner, faae dem. Naar man skulde tænke paa at faae en Vængebane ned gennem Sylland, mener jeg, at man skulde gaa ud fra Viborg over Herning og se at komme Vest paa i Stedet for Ost paa eller se at gaa ned til Veien eller Lunderskov Station. Jeg kan ikke have Noget imod, at den kommer til Beile; men der er en Ting jeg undrer mig over, og som jeg vil nævne her, det er den